

om, hvad der vil ſte i Sverig, derſom Folkethin-
get i Dag negter ſit Samtykke til den Bemyn-
digelſe, ſom begjæres. Det ærede Medlem maa
dog være enig med mig i, at ingen Regjering kan
give, hvad der kan kaldes autentifke Oplyſninger
om, hvorledes det vil blive ſtent i en Repräſen-
tation, ſelv om Tidspunktet for denne Afſtemning
ligger meget nær, og endnu mindre vil Nogen i
denne Henseende af mig kunne forlange nogen au-
tentifk Oplyſning om, hvorledes Afſtemningen vil
falde i den ſveſke Rigsdag, naar Sagen kommer
for en af diſſe Dage; men jeg har givet den Op-
lyſning, ſom man med Kjendſkab til Forholdene
kan give. Jeg har forklaret Sagerne ſandhynlige
Stilling, ſaaledes ſom den er meddeelt mig af rette
Bedkommende, Meddeleſer, der ogſaa godt ſtemme
med de Sagtaagelſer, ſom jeg ſelv kan gjøre i Hen-
hold til diſſe Meddeleſer og i Henhold til de of-
fentlige Afſtykker. Andet kan der ikke gjøres.
Jeg er gaaet ud fra, at man her i Thinget hadde
den beſtemte Anfueſe, at det vilde være beſlage-
ligt og miſligt, at det vilde være forbundet med
flor økonomiſt Miſtk, hvis ikke Danmark ſaae ſig
i Stand til i indværende Rigsdagsſamling at
bringe det dertil, at vi kunne gaa over til Guld-
myntføden uden at gjøre det alene, og da det fore-
kom mig, at der ikke hos Alle var en ſaa levende
Erkjendſe ſom hos mig af den Stilling, ſom
Danmark er udfat for, hvis Thinget nu negter ſit
Samtykke, har jeg efter beſte Evne fremhævet den
overveiende Sandhynlighed, der er for, at Sverig
trækker ſig helt tilbage fra enhver Forhandling om
Myntkonvention med Danmark, derſom den danſke
Regjering ikke nu ſættes i Stand til at ſlutte den
Konvention, ſom er foreſlaet. Jeg kan naturlig-
vis ikke her give autentifke Oplyſninger, jeg kan
kun efter beſte Eſjøn forklare Stillingen, ſom jeg
maa antage, at den er. Jeg har paa den anden
Side fremhævet den overveiende Sandhynlighed,
der er for, at den ſveſke Rigsdag vil følge det
forenede Bank- og Lag-Utkotts Indſtilling og
forfalde det Forſlag, ſom i et ſkriftligt Omrat
opfordre og alſaa bemyndige Regjeringen til at
ſlutte en ſaadan Overenſtomt. Jeg har i ſaa Hen-
ſeende fremhævet et autentifk Afſtykke, nemlig den
Betænkning, der uden nogen Meningsafvigelſe er
afgivet af Bank- og Lag-Utkottet, og de Herrer
ville vide, at i Sverig ſammenſættes Udvalgene
ikke af den enkelte Udfælg, men af hele Rigsda-
gen, ſaa at det er det ſaaledes ſamlende Udvalgs
Indſtilling, der kommer til Forhandling i begge
Thingene. Det er alſaa ikke et enkelt Things
Udvalg, men det er et Udvalg og endogſaa to
Udvalg — det forenede Bank- og Lag-Utkottet —
hvis Medlemmer ere valgte af begge Kamre, der
have gjort denne Indſtilling. Siden jeg forrige
Gang havde Ordet, har jeg modtaget dette Ut-
kotts Betænkning. Det ligger i Forholdets Na-
tur, mine Herrer, at naar der paa tre Steder for-
handles, og det med den Slutningshaſtighed, ſom

det ikke kan være Andet end, at man nu forhand-
ler med ſaa ſomme ſige Afſtykker ſaa Tine til
Tine. Denne Betænkning gaar for det Forſte ud
paa at, efter Utkottets oppfatning er det af
motihæren framlagde forslag intet annat än ett
uttryck af den önskan, hvilken Sveriges Rigs-
dag nyligen uttalar, och här (Utkottet) derfor
icke övkat att tillstyrka antagandet af detta
förslag. Dernäst gaar Utkottet i over till at om-
tale ſelve Myntlovsforſlaget og ſiger, at, da Norge
har negtet Samtykke til den tidligere Myntkon-
vention, kan det tidligere Lovforſlag ikke
benyttes i den foreliggende Form, men ſaa ſhe-
det og. Och då Utkottet vidare anser, att så väl
det nya mynts systemets beständ i ganska väsent-
lig mån beror på den garanti, som kan inhäl-
las i derför att Danmark antager samma guld-
mynt som Sverige, som också att flera af de i
dessa lagar innehållna bestämmelser, der anta-
gits med hänsyn öfver till ernående af gemen-
samhet i myntväsendet med grannlandet, har
Utkottet velat behålla samma stärkare betänkt,
att det samtycke, som Riksdagen för sin del
gifver til dessa lagar, är beroende af den i fråga
satta öfverenskommelsen med Danmark. Und-
der så å dan för ratts ättning osv. Efter All-
hövd der ligger for, er det min Ev, mine Herrer,
at nu er Tilbiffet for Rigsdagen til at give ſit
Samtykke til en ſaadan Myntkonvention, hvis man
overhovedet vil vente, at der ſkal kunne være
Spørgſmaal om Forhandlinger med Sverig om en
Myntkonvention. Min Frygt er, at derſom denne
Sag idag falder her, vil Virkningen af den Miſ-
ſtemning, ſom derved vilde opſtaa, ikke indſkrænke
ſig til denne Sag alene. Min Overbetænkning er,
at, trækker Rigsdagen ſig nu tilbage, forkaſter Folke-
thinget Forſlaget, vil derved opſtaa en ikke ringe
Miſtemning mellem Sverig og Danmark, medens
derimod Vedtagelſen af Forſlaget vil mildne den,
ſom maatte være opſtaaet mellem Norge og Sve-
rig, ved Forkaſtelſen af Konventionen i Norges
Forthing. *af den 2den 1814*

Fenger: Jeg onſtede kun at gjøre en per-
ſonlig Bemærkning i Anledning af, at det ærede
Medlem for Sove Amts 2den Valgfreds (Alberti)
fremdrog et Skrift af mig, hvorover der er afgi-
vet Erklæring, baade af den ſveſke og den norſke
Regjering. Lovſagen i, at det ærede Medlem
er kommet til at give en vigtig Foreſtilling om
dette Skrifts Indhold, ligger i, at det ærede Med-
lem har villet henholde ſig til en Meddeleſe paa
anden Haand, ſom findes i en Foreſtilling fra den
norſke Regjering. Jeg vil derfor tillade mig at
meddele, at det Reſerats ſom er givet deraf, er
uigtigt. Derſom det ærede Medlem havde gittret
blot det Mindſte, derom til mig at Udvalget,
ville jeg med ſtorſte Lethed have kunnet oplyſe
ham, ſom jeg har oplyſt forſjellige andre Med-
lemmer af Udvalget, om dette Skrifts ſande Ind-